

MİLLÎ GÜVENLİK KONSEYİ

BAZI VERGİ KANUNLARINDA VE TAHSİLATIN HIZLANDIRILMASI HAKKINDAKİ KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KA- NUN TASARISI

T.C

*Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar
Tetkik Dairesi*

Başkanlığı Sayı: K.K.T.D.

101-1000/06512

22 Ekim 1981

Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığına

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 20.10.1981 tarihinde kararlaştırılan "Bazı Vergi Kanunları ile Tahsilatın Hızlandırılması Hakkındaki Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ekli olarak gönderilmiştir. Gereğini emirlerine arz ederim.

Bülend ULUSU
Başbakan

GENEL GEREKÇE

Bilindiği üzere 1980 yılı sonlarında vergi kanunlarımızda yapılan değişiklikler, esas itibariyle çift sıfırlı enflasyonların yaşandığı ülkemizde bütçe açıklarının finansmanını sağlıklı gelir kaynaklarından karşılamak, bütçe gelirlerini artırmak ve son yıllarda fiskal açıdan uğranılan vergi kayıp ve kaçakını önlemek amacını taşıyordu.

İçinde bulunduğumuz yıl içersinde bu amacın geniş ölçüde gerçekleştiğinin görülmesi ve fiskal açıdan vergi gelirlerinin özlenen ve beklenen seviyeye geldiğinin müşahade edilmesi üzerine, vergi politikasının ekonomik fonksiyonlarına ağırlık vermek suretiyle ekonomide ferahlık yaratmak ve bu sayede ekonomik kalkınmayı hızlandırmak hususu önplana çıkmıştır.

Bu hedefi sağlamak için Gelir Vergisi Kanununda bir yıllık uygulama sırasında müşahade edilen hata ve noksanlıkların telafisini sağlamak amacıyla ** 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" hazırlanmış bulunmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1. — Bu madde ile Gelir Vergisi Kanununun 7 nci maddesinde 2361 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önce mevcut ihracat muaflığı müessesesi yeniden ihdas edilmektedir. Söz konusu muaflık dar mükelleflerin ihracat alanında tam mükelleflere karşı olan ve rekabet eşitsizliği yaratan vergi avantajlarını ortadan kaldırmak amacıyla daha önce madde metninden çıkarılmıştır. Ancak, uygulamada Türkiye'de satmaksızın satın aldıkları veya imal ettikleri malları yabancı memleketlere gönderenlerin genellikle Türk ihracatçıların ihrac fiyatlarından mal satın aldıkları ve ihrac ettikleri görüldüğünden bu kişilere daha önce tanınmış olan ihracat muaflığına ilişkin hüküm yeniden ihdas edilmiştir.

MADDE 2.— Bu madde ile, mesken olarak kiraya verilen gayrimenkullerin gayrisafi hâsılatından 40 000 liranın vergiden istisna edilmesine ilişkin 120 000 liralık hâsılat üst sınırı, günün değişen şartlarına uygun olarak 240 000 liraya yükseltilmektedir.

MADDE 3. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 23 ncü maddesinin 9 numaralı bendinin sonuna eklenen hüküm ile. mülkiyeti işverene ait olup, vergi değerleri iki milyon lirayı aşmayan gayrimenkullerin hizmet erbabına konut olarak tahsisi suretiyle sağlanan menfaatler de ücret istisnası kapsamına alınmaktadır. Böylece, daha önce bu bentte yer alan ve münhasıran maden işletmeleri ile fabrikalarda çalışan işçi niteliğindeki personel ve özel kanunlarına göre barındırılması gereken memurlarla müstahdemlere konut tedariki ve bunların aydınlatılması, ısıtılması ve suyunun temini suretiyle sağlanan menfaatler için öngörülen istisna genişletilerek, bunlar dışında kalan hizmet erbabına işverenin mülkiyetinde bulunan ve vergi değerleri iki milyon lirayı aşmayan konutların tahsisi suretiyle sağlanan menfaatler de vergi dışı bırakılmaktadır. Ancak, yeni getirilen istisna sadece konut tedarikine inhisar etmekte olup. aydınlatma, ısıtma ve su temini suretiyle sağlanan menfaatleri kapsamamaktadır. Diğer taraftan vergi değeri toplu olarak beyan edilen gayrimenkullerde, konut olarak tahsis edilen bağımsız birimlerden herbirine isabet eden vergi değerinin istisna sınırının tespitinde ayrı ayrı nazara alınacağı açıktır.

MADDE 4. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin 1 ve 3 numaralı bentleri değiştirilmektedir.

1 numaralı bentte yapılan düzenleme ile, 6245 sayılı Harcırah Kanununun kapsamına girmekle beraber miktarları diğer bir kanunla tespit edilen harcırah ödemelerinin de söz konusu bent gereğince vergiden müstesna olduğu konusuna açıklık getirilmektedir.

3 numaralı bentte yapılan yeni düzenleme ile de bilirkişilere yapılan ödemeler gider karşılığı kabul edilerek yeniden vergi dışı bırakılmaktadır.

MADDE 5. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 34 ncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan ve anlam olarak bazı tereddütlere yol açan hüküm, bu güne kadar süre gelen uygulamaya uygun ve tereddütleri ortadan kaldıracak şekilde yeniden tedvin edilmektedir.

MADDE 6. — Bu madde ile. Gelir Vergisi Kanununun 35 nci maddesinin (B) bendinin ikinci fıkrasında yapılan yeni düzenleme; vergi karnesinin ihtiva edeceği hususların yönetmelikle düzenlenmesi hükmünü değiştirerek uygulama esaslarının Maliye Bakanlığınca belirlenmesini öngörmekte, böylece uygulamada çıkması muhtemel sorunların kısa sürede çözümlenmesi hususunda esneklik getirmeyi amaçlamaktadır.

MADDE 7.- -Gelir Vergisi Kanununun 7 nci maddesinde bu Kanunla yapılan değişiklik sonucu ihracat muaflığı hükümlerinin yeniden ihdasına paralel olarak, daha önce aynı Kanunun 45 nci maddesinde yer alan söz konusu kazançların vergilendirilme şekline ilişkin hüküm bu madde ile yürürlükten kaldırılmaktadır:

MADDE 8. — Bu madde ile. Gelir Vergisi Kanununun 46 nci maddesinin üçüncü, beşinci ve yedinci fıkraları değiştirilmektedir. Söz konusu değişiklikler esasa ilişkin olmayıp, tereddüte yol açan bazı ifadelere açıklık getirmeye ve Gelir Vergisi Kanununda yer alıp daha Önce değişikliğe uğrayan bazı ölçülere yapılan atıfların terim olarak, düzeltilmesine yöneliktir.

Bu meyanda daha Önce. üçüncü fıkra da yer alan, belediye teşkilatı bulunmayan köylerdeki götürü mükellefler ibaresi, uygulamada ortaya çıkan tereddütleri gidermek ve anlamına açıklık getirmek amacıyla, "Münhasıran belediye teşkilatı bulunmayan köylerde işyeri bulunan ve faaliyet icra eden götürü mükellefler" şeklinde değiştirilmektedir. Böylece, götürü usulde tespit olunacak safı kazançlarına 1/3 nispeti uygulanacak mükellenerin işyerlerinin belediye teşkilatı bulunmayan köylerde olması ve münhasıran bu yerlerde faaliyet göstermelerinin gerekli şartlar olduğu hususuna açıklık getirilmektedir.

Diğer taraftan, aynı maddenin beşinci ve yedinci fıkralarında yer alan, gayri safı irat terimi, daha Önce aynı Kanunun 47 nci maddesinin 2 numaralı bendinde yapılan değişikliğe paralel olarak yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 9. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 47 nci maddesinin 2 numaralı bendinde yer alan ölçüler, günün ekonomik şartlarına ve kira bedellerindeki artışa uygun olarak yükseltilmektedir. Böylece, emlak vergisi tarhına esas olan 350 000 liralık vergi değeri haddi 600 000 liraya; bu değerin bilinmemesi halinde uygulanacak olan, 24 000 liralık yıllık kira bedeli haddi de 42 000 liraya yükseltilmektedir.

MADDE 10. — Bu madde ile, ticari kazancın götürü usulde vergilendirilmesine ilişkin özel şartları belirleyen, Gelir Vergisi Kanununun 48 nci maddesinde yer alan alış, satış ve hâsılat hadleri, günün ekonomik şartlarına uygun olarak 1/3 nispetinde artırılmaktadır.

MADDE 11. — Bu madde üe. Gelir Vergisi Kanununun 54 ncü maddesinin üçüncü fıkrasının 1 numaralı bendinde yer alan götürü gider emsalleri Vergi Usul Kanununun 45 nci maddesinde yer aldığı için, bent kapsamından çıkartılmakta ve Vergi Usul Kanununun anılan maddesine atfı yapılarak mükerrerlik önlenmektedir.

MADDE 12. — Bu madde üe. Gelir Vergisi Kanununun menkul sermaye iratlarının tanımına ilişkin 75 nci maddesinin ikinci fıkrasının 1 numaralı bendinde parantez içi hükmüne "menkul kıymetler yatırım fonlarına katılma belgelerine Ödenen kâr payları" ibaresi eklenmektedir.

2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ile kurulmuş olan Menkul Kıymetler Yatırım Fonları, Kurumlar Vergisi Kanunun 2 nci¹ maddesinde önerilen değişikliklerle sermaye şirketi addolunduğundan, bu fonlar tarafından ödenen kâr payları da, anılan düzenlemeye paralel olarak menkul sermaye iradı sayılmaktadır.

MADDE 13. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 77 nci maddesinde başlıca iki değişiklik yapılmaktadır. Bu değişikliklerden birincisi ile maddenin 2 numaralı bendinde yer alan, "özel kanunlarla kurulmuş müesseselerden kendi kanunlarına göre Gelir ve Kurumlar Vergisinden muaf tutulanların" ibaresi; uygulamaya açıklık getirmek amacıyla, "Gelir ve Kurumlar Vergisinden muaf tutulanların" şeklinde değiştirilmektedir.

Yapılan diğer değişiklikler de, Kurumlar Vergisi oranının 1.1.1983 tarihinden itibaren % 40'a indirilmesine paralel olarak vergi alacağı, elde edilen kâr payının 1/3'ü olarak tanımlanmaktadır.

MADDE 14. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 80 nci maddesinin 2, 3 ve 4 numaralı bentlerinde yer alan 50 000 liralık istisna haddi, günün ekonomik şartlarına uygun olarak 100 000 liraya yükseltilmektedir.

MADDE 15. Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 81 nci maddesinin ikinci fıkrasına yeni 4 numaralı bent ilave edilmektedir.

Yeni getirilen bu bent hükmü ile, ticari bilançooya dahil mal ve hakların elden çıkartılması halinde, değer artış kazancının tespitinde esas alınacak iktisap maliyetinin, son bilançoda yazılı olan değer olduğu hususuna açıklık getirilmektedir.

MADDE 16. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 86 nci maddesinin (a) fıkrasında yei alan, yıllık beyanname ile beyan edilmeyecek gelirlere ilişkin iki milyon liralık had, günün ekonomik şartlarına uygun olarak, üç milyon liraya yükseltilmekte ve ayrıca aynı fıkranın 2 numaralı bendi hükmüne "götürü ücretler" ibaresi ilave edilmekte, esasen bent kapsamında bulunan "ücretler" ibaresi içinde yer alan götürü ücretlerin, toplama **yapılmayan** gelirleri kapsamına dahil olduğu böylece açıklığa kavuşturulmaktadır.

Diğer taraftan aynı fıkranın 1 numaralı bendinde yapılan değişikliklerle de vergisi tevkil suretiyle ödenmiş mevduat ve tahvilat faizleri ile faizsiz olarak verilen kredilere karşılık alınan kâr paylarının söz konusu üç milyon liralık haddin hesabında nazara alınmayacağı hükme bağlanmıştır. Böylece diğer gelirleri yönünden beyanname vermesi gerekmeyen bir kimse, eldf ettiği mevduat faizi, tahvilat faizi ve faizsiz olarak verdiği kerdilere karşılık aldığı kâr paylar toplamı ne olursa olsun yıllık beyanname veremeyecek; bu iratlardan yapılan tevkifatlar niha vergileme niteliğinde olacaktır.

MADDE 17. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 87 nci maddesinde yer alan tam mükellefiyette ihtiyari toplama ve beyana ilişkin iki milyon liralık had. 86 nci maddede yapılan değişikliğe paralel olarak üç milyon liraya yükseltilmekte ve ayrıca, anılan maddeye de "**götürü** ücretler"¹ ibaresi eklenmektedir.

Aynı maddeye eklenen son fıkra hükmü ile de bu kanunla Gelir Vergisi Kanununun 86 nci maddesinde yapılan değişikliğin tamamlayıcısı olarak, yıllık beyanname veren mükelleflerin (Ticari, zirai ve mesleki faaliyetleri dolayısıyla beyanname verenler dahil) de elde ettikleri mevduat

ve tahvilat faizleri ile faizsiz olarak verdikleri kredilere karşılık aldıkları kâr paylarını beyannamelerine ithal etmeleri ihtiyari hale getirilmektedir.

MADDE 18. — Gelir Vergisi Kanununun 88 nci maddesinde yer alan zarar mahsubu süresi, 2361 sayılı Kanunla 5 yıldan 3 yıla indirilmiş olmakla beraber, uygulamada yatırım aşamasını yeni tamamlamış olan kuruluşların kâra geçmelerinin uzun zaman aldığı ve bu süre içinde meydana gelen zararların mahsubunda 3 yıllık sürenin yeterli olmadığı gözlemlendiğinden, anılan maddede yapılan değişiklikle, söz konusu mahsup süresi yeniden 5 yıla çıkarılmaktadır.

MADDE 19. — Bu madde ile Gelir Vergisi Kanununun 94 ncü maddesinin birinci fıkrası ile bu fıkranın 7, 8 ve 12 numaralı bentleri değiştirilmektedir.

Birinci fıkrada yapılan değişiklikle, Gelir Vergisi Kanununun 75 nci maddesinde bu Kanunla yapılan değişikliğe paralel olarak, tevkifat yapmak zorunda olan kişiler arasına "menkul kıymetler yatırım fonu yönetenler" in ilave edilmesidir.

Aynı fıkranın 7 numaralı bendinde yapılan değişiklikle de, Gelir Vergisi Kanununun 75 nci maddesinin ikinci fıkrasının 4 numaralı bendinde yer alan, dar mükellef kurumların ticari bilançolarına göre doğan kârdan kurumlar vergisi düşüldükten sonra kalan kısmın, dağıtılsın veya dağıtılmasın menkul sermaye iradı olarak Gelir Vergisi tevkifatına tabi olduğu hususuna açıklık getirilmektedir.

Diğer taraftan, Kurumlar Vergisi Kanunun 8 nci maddesinde önerilen değişiklik ile, Kurumlar Vergisinden müstesna tutulan "Menkul Kıymetler Yatırım Ortaklıklarının ve Menkul Kıymetler Yatırım Fonlarının portföy işletmeciliğinden doğan kazançları", Gelir Vergisi Kanununun 94 ncü maddesinin 8 numaralı bendine göre vergi tevkifatına tabi bulunduğundan söz konusu kazançların net miktarları üzerinden tevkifata tabi tutulmasını sağlamak amacıyla 94 ncü maddenin anılan bendine parantez içi bir hüküm ilave edilmiştir. Böylece, Kurumlar Vergisinden müstesna olması nedeniyle, kurum kazancından düşülmesi mümkün olmayan giderlerin, tevkifat matrahının hesaplanması sırasında dikkate alınması sağlanmış bulunmaktadır.

94 ncü maddenin 12 numaralı bendinde yapılan değişiklikle de, daha önce zirai kazanç ölçülerini tespit eden kararnamelerde yer alan zirai mahsullerde tevkifat yapılması esası kaldırılarak, uygulamada kolaylık sağlamak amacıyla çiftçilerden satın alınan zirai mahsullerde tevkifat yapılması esası getirilmektedir.

MADDE 20. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 97 nci maddesinde yer alan ve aynı kanunun 96 nci maddesi gereğince yapılan vergi tevkifatlarına atıfta bulunan hükümler, söz konusu tevkifatların Gelir Vergisi Kanununda 2361 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle 94 ncü maddeye alınmasına paralel olarak, yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 21. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 99 ncü maddesinin son fıkrasında yer alan ve aynı Kanunun 96 nci maddesi gereğince yapılan vergi tevkifatlarına atıfta bulunan hüküm, söz konusu **tevkifatların** Gelir Vergisi Kanununda 2361 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle 94 ncü maddeye alınmasına paralel olarak yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 22. — Gelir Vergisi tarifesinde 2361 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle, özellikle düşük gelir gruplarının enflasyon nedeniyle yüksek bir nispetle vergilendirilmelerinin önlenmesi amaçlanmış ve bunun için vergi dilimleri ve vergi nispetleri yeniden düzenlenmiştir. Bu düzenlemeye paralel olarak aynı Kanunlar Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 12 nci madde ile de söz konusu vergi nispetlerinin beş yıl süreyle her yıl % 1 indirilmesi esası getirilmiştir.

Bu defa son bir yıl içindeki ekonomik ve mali gelişmeler ile gelecek yıllar için bu alanlarda öngörülen projeksiyonlarda gözönüne alınarak, 103 ncü maddeye yer alan vergi tarifesı 1 Ocak 1982 tarihinde yürürlüğe girmek üzere yeniden düzenlenmektedir. Ancak yeniden düzenlenen geçici 12 nci madde ile 1982 yılında mevcut vergi tarifesinin nispetlerde % 1 indirim yapılarak uygulanması 1983 ve 1984 yıllarında ise bu geçici maddede düzenlenen özel vergi tarifelerinin uygulanması kabul edilerek 103 ncü maddeye yeni getirilen vergi tarifenin uygulanması 1985 yılına bırakılmaktadır.

MADDE 23. —Bu madde ile. Gelir Vergisi Kanununun vergi tevkifat nispetlerine ilişkin 105 nci maddesinde yapılan birinci değişiklikle zirai mahsul alımından yapılan tevkifat oram, büyük ve küçük baş hayvanlar (kümes hayvanları dahil) ile bunların mahsulleri için yapılan ödemelerde hayvancılıkta giderlerin yüksek oluşu ve bu faaliyetin teşviki amacıyla % 3'e İndirilmektedir.

Anılan maddede yapılan ikinci değişiklikle, Gelir ve Kurumlar Vergisi nispetlerinde Önümüzdeki yıllarda vukua gelecek değişmelere paralel olarak, vergi tevkifat nispetlerinin yeniden tespiti için Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

MADDE 24. — Bu madde ile Gelir Vergisi Kanununun 111 nci maddesinin asgari gayrisâfi hâsiyat esasına ilişkin (B) fıkrası, bu esasın uygulanacağı işkolları ve meslek gruplarının Maliye Bakanlığı tarafından tespit edilebilmesine imkân verilebilecek tarzda yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 25. — Bu madde ile Gelir Vergisi Kanununun servet beyanında bulunacaklara ilişkin 114 ncü maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek, fıkra metninde mevcut gayrimenkul sermaye iratları ile ilgili 120 000 liralık had kaldırılmaktadır.

Böylece, daha önce gayrimenkul sermaye iratlarının toplamı 120 000 lirayı aştığı için servet beyanında bulunmak zorunda kalan mükelleflerin, söz konusu fıkra metninde sayılanlar dışında bir gelirleri olmaması kaydıyla gayrimenkul sermaye iratlarının tutan ne olursa olsun servet beyanında bulunmaları yükümlülüğü ortadan kalkmaktadır.

MADDE 26. —Bu madde ile Gelir Vergisi Kanunun **115 nci** maddesinde yapılan değişiklikle, servet beyanım incelemeye yetkili olanlar arasına gelirler kontrolörleri de dahil edilmektedir.

MADDE 27. — Bu madde ile Kanunun Mükerrer 117 nci maddesi yeniden düzenlenmektedir.

Yapılan düzenleme ile; gerçek usulde Gelir Vergisine tabi ticari kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabının bir önceki takvim yılı için verilen beyanname üzerinden hesaplanan Gelir Vergisinin ticari kazançlarla serbest meslek kazançlarına isabet eden bölümünün % 30'u kadar vergiyi, bir önceki yılın Gelir Vergisi ile birlikte ve normal taksit süreleri içinde peşin vergi olarak ödemeleri öngörülmektedir. Böylece idare tarafından tespit edilen götürü peşin ödeme sisteminden, beyana dayalı peşin Ödeme sistemine geçilmektedir.

Ayrıca peşin ödemede 30 000 liralık alt sınır (bu miktar serbest meslek erbabı için 60 000 liradır.) ve 3 000 000 liralık üst sınır getirilmek suretiyle düşük beyanda bulunan mükelleflerin beyanlarının yükseltilmesi amaçlanmıştır.

Maddedeki yeni düzenlemede, 42 nci maddede belirtilenler ile ev pansiyonculuğundan elde edilen kazançlarda, bu faaliyetlerin bünyesi peşin ödemeye uymadığı için kapsam **dışındı** bırakılmaktadır.

Öte yandan, peşin ödemede bulunacak mükelleflerin cari yılda ticari (42 nci maddedekile hariç) kazançları ve serbest meslek kazançlarından tevkif edilen Gelir Vergisini belgelendirme! şartıyla peşin ödemeden mahsup etme imkanı sağlanmaktadır. Ayrıca peşin ödemenin Geli Vergisi ve müteakip yılda ödenecek peşin vergiye mahsubu, bu mahsuplar sonunda kalan mikta var ise bunun red ve iadesi de madde kapsamında düzenlenmektedir.

Maddedeki bir diğer yenilik ise, peşin verginin aile reisi beyanı esas alınarak belirlenmesidir. Böylece aile reisi, ticari veya mesleki kazancı beyannameye dahil eş ve çocukların sözkonusu kazançları için peşin ödemede bulunma zorunluluğuna girmekte, peşin ödemenin asgari miktarı da yalnızca aile reisi için uygulanmaktadır. Bu düzenleme ile 93 ncü madde ile paralelli sağlanmaktadır. Ayrıca peşin vergiden kaçınmak amacıyla aile- içinde yapılması muhteme mükellefiyet kaydırmalarının da önleneyeği düşünölmektedir.

Diğer taraftan, takvim yılı içinde İşe başlayan ve işi bırakan mükelleflerin peşin ödemelerini hesaplanmasında, götürü ticari kazanç ve serbest meslek erbabı için mevcut kanunda yer ala uygulamaya paralel bir düzenlemeye maddede yer verilmektedir.

Yeni düzenlemeye göre, mükelleflerin maddede belirtilen esaslar doğrultusunda peşin ödem beyanında bulunmamaları halinde vergi dairesi tarafından hesaplanan peşin vergi tahakku pusulası ile kendilerine bildirilecek, mükelleflerin beyanname vermemeleri halinde ise, gecmi takvim yılında Ödenen peşin vergiden az olmamak üzere asgari peşin verginin iki katı vergi daire; tarafından mükellefe tahakkuk pusulası ile tebliğ edilecektir. Böylece mükelleflerin peşi ödemedenden kaçınmaları halinde ne gibi esasların uygulanacağı hükme bağlanmaktadır.

MADDE 28. — Gelir Vergisi Kanununa 2361 sayılı Kanunla eklenen geçici lOncumaddede bu madde ile yapılan değışiklik, Gelir Vergisi Kanununun 111 nci maddesinde yapılan değışiklik< paralel olarak, 1980 takvim yılında asgari gayri safi hâsılat esasının uygulanacağı işkolları vt meslek gruplarının ve asgari gayri safi hâsılat miktarlarının Maliye Bakanlığınca 1982 takvim yıl sonuna kadar tespit edebileceğine ilişkindir.

MADDE 29.—Bu madde ile değıştirilen Gelir Vergisi Kanununun geçici 12 nci maddesi 1982, 1983 ve 1984 takvim yılı gelirlerine uygulanacak vergi tarifelerini düzenlemektedir.

MADDE 30. — Gelir Vergisi Kanununa 2361 sayılı Kanunla eklenen geçici 15 nci maddede bu madde ile yapılan değışiklikle, madde metninde vergi karnesi esasının uygulanmasına ilişkir olarak yer alan süre, bu Kanunla Gelir Vergisi Kanununun 35 nci maddesinde yapılan değışikliğe paralel olarak kaldırılmaktadır.

Diğer taraftan, vergi karnesi uygulamasına geçilinceye kadar daha önce aile durumu sual varakası esası uygulanan yerlerde, bu uygulamaya devam edilmesi konusunda hüküm getiriölmektedir.

MADDE 31. — Kanunla bu Madde ile eklenen Geçici 20 nci madde de mükelleflerin 1981 takvim yılında ödedikleri peşin verginin 1982 takvim yılında ödenecek Gelir Vergisi ve peşin vergiye mahsubu, arta kalan miktar var ise bu meblağın iadesi düzenlenmektedir.

MADDE 32.—Bu Madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 2361 ve 2454 sayılı Kanunlarla değışik 47 ve 48 nci maddelerinde yer alan, ticari kazançlarda götürü usule tabi olmanı Genel ve Özel şartlarını 1981 takvim yılı içinde aşmakla beraber, bu Kanunla tespit edilmiş yeni hadleri aşmamış olan mükelleflerin, 1982 takvim yılında götürü usulden faydalanmalarına imkân tanınmaktadır.

MADDE 33. — Bu Madde ile, Gelir Vergisi Kanununa geçici 22 nci madde eklenmektedir.

Bilindiği üzere; 1475 sayılı İş Kanununun 1927 sayılı Kanunla değışik, 14 ncü maddesinde, her hizmet yılı için ödenecek kıdem tazminatının 30 günlük ücret tutarından aşağı olamayacağı öngörölmüş ve aynı maddede ayrıca her hizmet yılı için ödenecek 30 günlük ücret tutan, günlük asgari ücretin 30 **günlük tutarının** yedibuçuk katından fazla olamayacağı şeklinde tanımlanmıştır. Bu hüküm daha sonra, Anayasa Mahkemesi karar ile 14.4.1980 tarihinden geçerli olmak üzere iptal edilmiş bulunmaktadır.

12.7.1975 ile 14.4.1980 tarihleri arasında, 1475 sayılı İş Kanununun 14 ncü maddesinde yer alan ve 30 günlük ücretin tanım ve tavanını belirleyen hüküm, vergi idaresi tarafından Gelir Vergisi Kanununun 25 nci maddesinin (2320 sayılı Kanunla değişmeden önceki) 7 numaralı bendi uyarınca işten çıkma ve çıkarılma tazminatlarının vergiden müstesna tutulacak 24 aylık kısmının tespitinde dikkate alınmış, idarenin bu uygulaması Danıştay'ın sürekli hale gelen kararları ile de benimsenmiştir.

İdarenin Danıştay kararları ile benimsenmiş bu uygulaması Sayıştay denetçileri tarafından tenkit konusu edilmiş ve aynı konuda bir yandan Danıştay kararları doğrultusunda işlem yapılırken, diğer yandan, Danıştay kararları doğrultusunda işlem yapan idari birim elemanlarına Sayıştay'ca zimmet çıkarılmıştır. Uygulamada mevcut bu karışıklığı gidermek amacıyla, anılan Sayıştay'ca zimmet çıkarılmıştır. Uygulamada mevcut bu karışıklığı gidermek amacıyla, anılan tarihler arasında işten çıkan veya çıkarılan hizmet erbabına ödenen işten çıkma tazminatının 24 aylık istisna tutarının hesaplanmasında, her hizmet yılı için günlük asgari ücretin 30 günlük tutarının yedibuçuk katını ve en fazla 24 yıllık tutarını aşmaması esası getirilmektedir.

MADDE 34. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanunun 2361 sayılı Kanunla eklenen geçici 11 nci madde zarar mahsubunun yeniden 5 yıla çıkarılmasına paralel olarak kaldırılmaktadır.

MADDE 35. — Yürürlük maddesidir. MADDE 36. — Yürütme maddesidir.